

Sade ei välitä sulkeutua maan alle se haluaa elää muodostaa virtoja loputon kierto terälehdeksi valtameriin Sade peittää puheen ja hukkaa kaiun kostuttaa sarveiskalvon niin, ettei voi nähdä selvästi mihin on menossa En valita märistä vaatteista En valita kylmistä vaatteista En edes ryppyisestä ihosta varpaiden päässä En suolan mausta suussa Linja-auton ikkunassa kilpa-ajo pisara valuu, yhtyy toiseen minusta nousee kostea ilma, joka saa lasin umpeen etten enää näe alas juoksevia noroja jotka pian kääntyvät vauhdista poikittain sitten se on menoa Jos sade on Sinun tapasi puhua, niin minä kuuntelen Jos sade on Sinun hellä kätesi, niin minä odotan En välitä märistä vaatteista En välitä kylmistä vaatteista En edes villasukan nihkeästä pinnasta En mustasta tienpinnasta Ennen kuin maata nuoleva loputon virta kaluaa kallion pois kuin kieli ja sylki tikkarin, haluan nähdä miten linnut löytävät etelään ilman tähtikarttaa jonka olet piilottanut pilvien taa.